

⁹Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban. ¹⁰És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek, mint egy galamb; ¹¹a mennyből pedig hang hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Kedves Testvéreim!

Vízkereszt ünnepe van mögöttünk. Vízkereszt üzenete, hogy Isten dicsősége megmutatkozik a világban. Ennek egyik eseménye mai alapigénk, Jézus megkeresztelésének leírása. Az a jelenet, amikor Keresztelő János megkereszteli Jézust, és ahogy Jézus kilép a vízből *leszáll rá a Lélek, mint egy galamb; ¹¹a mennyből pedig hang hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”*

Mai alapigénk háromféle keresztségről beszél.

Az első keresztelő János keresztsége.

Miért keresztelt János?

Hogy ezt megértsük vissza kell ugranunk a karácsonyi történet elé. Élt egy zsidó pap, Zakariás, felesége szintén a papi család tagja Erzsébet volt. Zakariást nagy megtiszteltetés érte: áldozatot mutathatott be a templomban, ahová csak az áldozatot bemutató pap mehetett be. Papnak lenni nem választott hivatást jelentett, hanem egy öröklődő tisztséget. Apáról fiúra szállt, és csak Mózes testvérének Áronnak a leszármazottai lehettek papok. Fő feladatuk az áldozat bemutatása volt a jeruzsálemi templomban. Jézus idejében 24 papi család élt Izraelben. Ezekből sorsolással választották ki, hogy melyik nap, ki mutathat be áldozatot. Nagy megtiszteltetésben volt tehát Zakariásnak része, és még nagyobbban ott bent az épületben, hiszen Gábiel angyal jelent meg neki, és elmonda, hogy öreg kora ellenére fia születik, akiről azt is megtudjuk: nagy lesz ő az Úr előtt; ... anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel, ... sokakat megtérít az Úrhoz, ...és öelötte jár az Illés lelkével és erejével, ... hogy felkészült népet állítson az Úr elé.”

És keresztelő János később ezt teszi, ő is mint a papi család tagja. Éppen ezért igen népszerű volt, egy pap, aki az emberek közt jár. Bűnbánatra szólít fel, és a Jordán folyóba bemeríti a bűnösöket, hirdeti a megtisztulás lehetőségét, és beszél arról aki majd szentlélekkel keresztel. János keresztsége a bűnbánat keresztsége. Mint egy lelki mosakodás, megtisztítja a szíveket, lemossa a bűnt. Igazi papi cselekedet a pap keresztelő Jánostól.

Azután egyszer csak megjelenik János előtt valaki. Valaki, akit ismer, mert anyja Erzsébet és a megjelent alak anyja Mária rokonok voltak. János és Jézus már magzatkoruk óta ismerték egymást. Lukács ezt írja: amikor Mária meglátogatta Erzsébetet, Erzsébet így szólt: íme, amint felfogta fülem köszöntésed hangját, ujjongva mozdult meg a magzat méhemben. Keresztelő János előtt nem volt rejtve hogy kicsoda Jézus, ezért is csodálkozik, hogy odamegy hozzá a bűnbocsánat keresztégéért. „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj” mondja, de Jézus nem enged, mert neki meg kell keresztelkednie, hiszen közösséget vállal a bűnösökkel, ahogy már a próféták is megírták előre: a bűnösök közé sorolják... pedig nem követett el bűnt...

Jézus megkeresztelése speciális. Amint látjuk Isten egyből meg is erősíti, hogy itt másról van szó, mint amit Keresztelő hirdetett. ¹⁰És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek, mint egy galamb; ¹¹a mennyből pedig hang hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Innentől viszont keresztelő János szerepe előbb csökken, majd meg is szűnik. Mert a bűnbánat keresztségének helyét átveszi a szentlélek kereszteség, ahogyan ezt hirdette is: „Utánam jön, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva saruja szíját megoldjam. ⁸Én vízzel kereszteltelek meg titeket, ő pedig Szentlélekkel fog megkeresztelni.”

A vízzel való keresztség fontos, a bűnbocsánat keresztsége is fontos, de ehhez hozzá kapcsolódik a Szentlélekkel való keresztelés. De mit is jelent ez? Mi a keresztség?

1208. Keresztelési anyakönyvünkben ennyi név szerepel. 1928-óta ennyien lettek megkeresztelve gyülekezetünkben.

1208 fő az elmúlt 91 év alatt. Ez, ha a statisztikákat nézzük, akkor havi egy keresztelőt jelent, napi szinten ez: 0,03 század fő. Ez még „kicsit” elmarad attól, amit az ApCselben olvasunk: „*akik hittek Péter beszédének megkeresztelkedtek és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.*” Van tehát még hova fejlődni.

A keresztséggel kapcsolatban sok félreértés van. Mire is jó, mit használ a keresztség?

A múlt vasárnap hirdetem a pénteki alkalmunkat, ahol a keresztségről lesz majd szó. Akkor feltettem a kérdést, ki az akit evangélikusnak, katolikusnak, reformátusnak kereszteltek, és lendültek a kezek a magasba. Akkor azt javasoltam, hogy aki felemelte a kezét az jöjjön el, mert a keresztség nem erről szól. Most is ezt

javaslom, annyit azért magyarázatként hozzáteszek, hogy aki azt gondolja, hogy őt pl. evangélikusnak kereszteltek, az téved.

Mi a keresztség?

Emlékszem a keresztelőmre. 14 éves voltam. Ott ült a templomban a családom: szüleim, nagymamám, leedndő keresztszüleim, azaz nagybátyám és felesége, és nagynéném és férje. Egy szép csendes családi ünnep volt péntek délután a pápai templomban.

Gyurka bácsitól, a lelkésztől addigra már sokat hallottunk a keresztségről a hittanórákon. És valahogy úgy képzeltem, hogy majd úgy lesz, mint Jézus megkeresztelésekor, hogy jön a galamb, és hang hallatszik majd a mennyből: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.” És akkor megtörtént! Mármint a keresztelő, de nem jött a galamb, legfeljebb néhány papírzsepkendő került elő, hogy megtöröljék a könnyes szemeket, és nem volt hang, csak a lelkészé, aki a fejemre tette a kezét, és annyit mondott: a mindenható Isten, aki téged vízzel és Szentlélekkel újonnan szült, és bűnödöt megbocsátotta, tartson meg téged...

A templomból kilépve sem történt semmi különös. Keresztszüleimtől kaptam ajándékokat, aztán elmentünk a péntek esti edzésre.

Nem történt semmi különös, semmi látványos, semmi olyan, mint amiről mai igénkben is olvastunk. Mégis valami gyökeresen megváltozott. Gyurka bácsi, a lelkész arról beszélt, hogy a keresztség által Isten gyermekei leszünk. És én ott, azon a péntek koraesti meghitt alkalmon Isten gyermeke lettem. Nem hallottam, de Isten mégis azt mondta rám: „*Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.*” Amikor ezt felfogtam, akkor értettem meg, hogy miről is szól a keresztség. A víz, amely megtisztít, tisztára mos, méghozzá úgy, hogy közösségbe állít Jézus Krisztussal, ő a testvéremmé válik, és mivel ő meghalt a bűneimért, ezért én Istené lehetek, Isten gyermeke. Keresztségem hozzá kapcsol, kezében vagyok én, megbocsátott nékem ő már minden rosszaságot, Jézus által nekem adja majd a mennyországot – ahogy egyik gyerekénekünkben tanítjuk a gyerekeknek.

Meg merem kockáztatni, hogy az 1208 keresztelő során egyszer sem szállt le galamb, és egyszer sem hallatszott szózat az égből. Azt viszont hiszem, hogy Isten lelke 1208 alkalommal leszállt, és Isten ugyanennyi alkalommal kinyilatkoztatta: „*Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.*”

De nem csak itt, hanem mindenhol, ahol Jézus rendelése szerint az Atya, Fiú és Szentlélek nevében megkeresztelnek valakit, ott ez történik. Ez történt teveled is, amikor megkereszteltek. Lehet, hogy kicsi gyermekként, lehet, hogy nagyobb korodban, vagy már felnőttként – nem ez a lényeg, hanem az, hogy Isten a keresztség által gyermekévé fogadott.

Te Isten gyermeke vagy! Adj ezért hálát nap, mint nap.

Luther Márton belevéste az íróasztalába: meg vagyok keresztelve, hogy ez a tudat, az, hogy őt Isten a gyermekévé fogadta mindig ott legyen a szeme előtt. Vessük bele a szívünkbe mi is: Isten gyermeke vagyok, Jézus Krisztus által. Ámen.